

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος χίλια ὀκτακόσια κι' ὀγδοήκοντα ἑπτὰ,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ὁ Ρωμηός τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θὰ βγαίνῃ
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνῃ.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι, — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅτ' ἔπαρχίας — καὶ ὅτ' Ἐξωτερικόν,
ἐπειδὴ καιροὺς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκαδῶδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα ὁμοῦς μέρη — δεκαπέντε καὶ ὅτ' ἔχει.
Ἄλλ' ἐὼ συνδρομητὰι — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ
κι' ὄσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνεῖς συνδρομητῆς.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἑμέ.
Μὲς ὅτ' ἔτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Ἐβδόμη Νοεμβρίου,
μηνὸς πολυομβρίου.

Ὀγδόντα τέσσερα σὺν ἑκατόν,
ὃ Ἴσοζύγιον εὐλογητόν!

Ἴσοζύγια καινούρια
καὶ χαραῖς καὶ νταβατούρια.

Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο τὸ μυριαναθεμάτο,
ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο, τὸ ἄναμε κι' αὐτό,
ὁ κόσμος ἀναγάλλισε καὶ ἦλθε ἄνω κάτω
κι' ἐγένεσε τοῦ καθενὸς ἡ τσέπη μὲ λεφτό.
Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο τὸ μυριαναθεμάτο
καὶ ἄστραψε ὅτ' ἄ μάτια μας χρυσὸ Κωνσταντινάτο,

Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο τὸ μυριαναθεμάτο!..
χαρὰ εἰς ὄλους τοὺς πτωχοὺς, χαρὰ καὶ ὅτ' οὖς πλουσίους,
τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου μας ἀδειάσατε τὸν πάτο
καὶ τὸν Μανσόλα φέρετε ἀπὸ τοὺς Παρισίους
κι' ἀφήσετε ὅτ' ἄ χέρια του τὰς τῶν προγόνων θήκας,
χωρὶς ν' ἰ τοῦ ζητήσετε τῶν πεπραγμένων δίκας.

Δέκα φοραῖς, Πρωθυπουργέ, ἄς σοῦ γενοῦν χαλάλι
οἱ ῥόφοι ποῦ μᾶς ἔφορτωσες ἕως αὐτὴ τὴν ὥρα
καὶ τοῦ Σωτήρος οἱ σταυροί, μικροί τε καὶ μεγάλοι...
ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο καὶ πάει πρὶ ἡ ψόρα.
Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο, δὲν εἶναι χωρατὰ
κι' ὁ Δεληγιάννης σὺν χαζὸς ὅτ' ἄ στόμα σὲ κυττᾶ.

Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο!.. χαρὰ καὶ χάρις σ' ὄλους!..
σαλπίασε τὸ γεγονός καὶ εἰς τοὺς δύο πόλους.
Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο!.. ἄς κλέβουν οἱ τελῶναι,
ἀφήσετε ἀχόρταγα καὶ τὰ σκυλιὰ νὰ τρῶνε,
ἄς φᾶνε ὄλ' οἱ νησιτικοί, ἄς φᾶνε κι' οἱ χορτάτοι...
μ' ὄσα κι' ἂν φᾶμε ἄπ' αὐτὸ θὰ περισσέψῃ κατὶ.

Ἐδέθη ὄλων τῶν ἐχθρῶν ἡ λυσσασμένη γλῶσσα
κι' ἂν τὸ Μουσεῖον ἔκλεψαν τὸ Νομισματικόν
αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε ἄς κλέψουν κι' ἄλλα τίσα
καὶ κάθε τὶ κειμήλιον ἀρχαιολογικόν.
Γιὰ τοῦ Μουσείου τὴν κλεψιὰ μὴν ἔχετε σκασίλα...
ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο κι' ἄς γίνουν ὄλα νίλα.

Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο κι' ὁ κλέφτης ξεσπαθώνει,
ροδίξει ὅτ' ἰν Ἀνατολή, ὅτ' ἰν Πίνδο ξημερόνει.
Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο τὸ μυριαναθεμάτο
κι' ὄλοι σαμπάνια πίνετε καὶ ὄχι ρετσίνατο.
Ἦλθε τὸ Ἴσοζύγιο καὶ χαίρ' ἡ κτίσις ὄλη
κι' ἂν γίνῃ κι' ἄλλο σὺν κι' αὐτὸ ἐπῆραμε τὴν Πόλη.

